

S p a n j e.

Kje je pač stvar, ktera bi spanja ne potrebovala? Cela narava spi po zimí pod belo snežno odejo, in spomladi se zopet zbudi, okrepčana z novimi močmi in ozaljšana z novimi lepotijami. In človek, perva, najžlahtnejša stvar božja, bi ne potreboval spanja! Tega si ne moremo misliti; kajti znano nam je, da nam spanje dobro dé, da se med spanjem najbolj oddahnemo od dela in počijemo, ter si takó novih moči pridobljujemo. Če se trudni popotnik le enmalo v senco košatega dreveseca vleže, koj ga spanje premaga. Še le čez kako urico se zbudi in ves poživljen svojo pot nadaljuje. Delalec, kteri ves dan dela neutrudljivo v potu svojega obraza, željno mirne noči pričakuje, da svoje onemogle ude odpočije in drugo jutro vesel na delo iti more.

Noč je kakor nalašč za spanje najpripraviša. Vse tiho in mirno je okrog nas. Solnce je svojo svitlobo odtegnilo, živali domače, pa tudi nekatere gozdne, zlasti tički po noči mirujejo in vsa narava počiva in noče človeka motiti. In vendar so še nekteri ljudje, ki po noči po ulicah, cestah in kerčmah razsajajo in tratijo dragi čas, ki ga je Bog v počitek odločil. Ti so pa tudi po dnevi zaspani ter ne morejo svojih del opravljati, kajti zaspanec jim oči zapira.

Koliko časa naj človek spi, to se ne dá vsakej osebi enako odmeriti, marveč je to odvisno od starosti in vspehanosti. Mladi in trudni ljudje potrebujejo več spanja, stareji in odpočiti pa manj. Navadno se govori, da sedem ur je najbolje spati. Pa če se tudi nekoliko dalje potegne, zdravju menda ne škoduje.

Mladost, zdrava in trudna, lože in terdnejše spi, kakor bolehní starčki. Tisti, ki ima čisto vést, spi mirnejše od velikega grešnika. Tudi otožni in revni ljudje, kterih nadloge tepó, imajo bolj slabo spanje kakor taki, ki brez vseh skerbi živé. Najboljše pa spijo tisti, ki se Bogu priporočajo. „Kdor je z Bogom, Bog je z njim in — on ga varuje vsega hudega.“

J. L.

Cvetlice.

Krasne in različne so cvetlice, ena je lepša in prijetniša od druge. Povsod se ljudém prikupujejo, pa je tudi otroci veselo pričakujejo, kajti cvetlice so kinč in krasota cele narave.

Cvetlice so živa podoba cvetoče mladine.

Tudi mladenči in deklice se veselijo svoje zlate spomladi in cvetijo v lepem upanju in krasoti, kakor biser celega roda in človečanstva. Naj bi bili pač tudi zmiraj tako tihi in v svojih lepíh lastnostíh in čednostíh tako krasni in ljubeznjivi, kakor cvetličice mile.

Tak lepo kot cvetličice,
Mladinsko naj bo serčice.